

Ročník 1979

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 25

Vydána dne 30. listopadu 1979

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

126. Usnesení České národní rady o schválení zákonného opatření předsednictva České národní rady
 127. Usnesení Slovenské národní rady o schválení zákonného opatření předsednictva Slovenské národní rady
 128. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 10
 129. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků trvale nezpůsobilých k dosavadní práci v podzemí hlubinných dolů
 130. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o kulturní a vědecké spolupráci
 131. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a Prozatímní vojenskou vládou Socialistické Etiopie o kulturní a vědecké spolupráci
 132. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Srí Lanka o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

126

USNESENÍ

České národní rady

ze dne 16. října 1979

o schválení

zákonného opatření předsednictva České národní rady

Česká národní rada schválila zákonné opatření předsednictva České národní rady ze dne 19. července 1979 č. 78/1979 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 129/1975 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení.

Erban v. r.

127**USNESENÍ****Slovenské národní rady**

ze dne 29. října 1979

o schválení zákonného opatření předsednictva Slovenské národní rady

Slovenská národní rada schvaluje zákonné opatření předsednictva Slovenské národní rady ze dne 19. července 1979 č. 79/1979 Sb., kterým se mění zákon Slovenské národní rady č. 132/1975 Sb., o působnosti orgánů Slovenské socialistické republiky v sociálním zabezpečení.

Šalgovič v. r.**128****USNESENÍ****předsednictva České národní rady**

z 15. listopadu 1979

**o vyhlášení doplňovací volby do Severočeského krajského národního výboru
ve volebním obvodě č. 10**

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhláší doplňovací volbu do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodě č. 10 (část čtvrti Střekov, Brná, Momole, Malé Březno, Malečov, Rydeč, Sebužín, Svádov, Tašov, Valtířov, Velké Březno a Zubrnice) a stanoví den jejího konání na sobotu 8. prosince 1979.

Erbán v. r.

129

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 23. října 1979

● o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků trvale nezpůsobilých k dosavadní práci
v podzemí hlubinných dolů

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s federálním ministerstvem paliv a energetiky, federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství a federálním ministerstvem financí, ministerstvy práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a s Ústřední radou odborů stanoví k provedení usnesení předsednictva vlády Československé socialistické republiky ze dne 29. března 1979 č. 92 podle § 43 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, § 275 odst. 3 zákoníku práce a v souladu s § 7 odst. 2 zákona č. 177/1968 Sb., o věcnostním přídatku horníků:

ČÁST PRVNÍ

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška se vztahuje na pracovníky zaměstnané v hornictví pod zemí v hlubinných dolech, kteří se stali vzhledem ke svému zdravotnímu stavu trvale nezpůsobilými k dosavadní práci v důsledku výkonu této práce, a to pro

- a) onemocnění nemocí z povolání nebo ohrožení touto nemocí nebo
- b) prošlou expoziční dobu nebo
- c) pracovní úraz¹⁾ nebo
- d) jiné onemocnění vznikající nebo podstatně se zhoršující vlivem pracovního prostředí, pokud není dále stanoveno jinak (§ 7 odst. 5).

(2) Při posuzování expoziční doby pro účely této vyhlášky se organizace řídí opatřením příslušného orgánu státní zdravotní správy.

(3) Seznam onemocnění vznikajících nebo podstatně se zhoršujících vlivem pracovního prostředí stanovený ministerstvy zdravotnictví České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky je uveden v příloze k této vyhlášce.

¹⁾ § 190 zákoníku práce.

ČÁST DRUHÁ

Pracovní uplatnění

§ 2

(1) Pracovníka uvedeného v § 1 odst. 1 organizace zpravidla

- a) převede na jinou vhodnou práci v podzemí hlubinného dolu nebo
- b) převede na jinou vhodnou práci na povrchu dolu nebo
- c) uvolní do jiné organizace v rámci téže výrobní hospodářské jednotky nebo
- d) uvolní do jiné organizace mimo výrobní hospodářskou jednotku.

(2) Při převádění těchto pracovníků na jinou práci nebo při jejich uvolňování do jiné organizace se postupuje podle příslušných ustanovení zákoníku práce [zejména § 36, § 37 odst. 1 písm. a) a odst. 2, 4 a 5, § 43 a § 46 odst. 1 písm. d)].

(3) Organizace je povinna vést evidenci o převedení pracovníka na jinou práci a v potvrzení o zaměstnání (§ 60 odst. 1 zákoníku práce) uvést důvod uvolnění pracovníka.

(4) Pokud nároky pracovníka či jiná plnění v jeho prospěch jsou podle příslušných právních předpisů, s výjimkou předpisů o sociálním zabezpečení, nebo podle příslušných ustanovení kolektivních smluv vázány na celkovou dobu zaměstnání (praxe) nebo na nepřetržitě trvání pracovního poměru, posuzují se tyto skutečnosti, jako kdyby ke změně nebo skončení předchozího pracovního poměru nedošlo.

§ 3

(1) Výrobní hospodářské jednotky zabezpečují, aby jimi řízené organizace využívaly při řešení nového pracovního uplatnění převáděných nebo uvolňovaných pracovníků především všech možností jejich účelného umístění na jiných svých pracovištích nebo na pracovištích téže výrobní hospodářské jednotky.

(2) Organizace jsou povinny ve spolupráci

s příslušnými orgány státní zdravotní správy a okresními národními výbory a v dohodě s příslušnými odborovými orgány vypracovat podle pokynů výrobní hospodářské jednotky seznamy prací a pracovišť vhodných pro převáděné a uvolňované pracovníky.²⁾ Přitom zabezpečí, aby seznamy prací a pracovišť byly pravidelně, nejméně jednou za dva roky, doplňovány a upravovány v souladu s nejnovějšími poznatky vědy a techniky a aby na práce a pracoviště uvedené v seznamech byli zařazováni přednostně pracovníci převádění a uvolňování na základě této vyhlášky.

§ 4

(1) Výrobní hospodářské jednotky a jimi řízené organizace jsou povinny pečovat o změnu a rozšíření odborné kvalifikace převáděných a uvolňovaných pracovníků. Za tím účelem organizují zejména

- a) krátkodobé přeškolení kurzy,
- b) dlouhodobé kurzy pro zaškolení, popřípadě přeškolení na povolání nejméně III. kvalifikačního stupně v rozsahu teoretické a praktické výuky nad 150 hodin,
- c) přeškolení kurzy v rozsahu teoretické výuky nad 150 hodin ukončené závěrečnou kvalifikační zkouškou pro příslušné dělnické povolání; tato zkouška se v působnosti resortů federálního ministerstva paliv a energetiky a federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství klade na roven závěrečné učňovské zkoušky.

(2) Přijetí do kursu ani vykonání závěrečné kvalifikační zkoušky není vázáno na splnění podmínky předchozí praxe v oboru, pro který má být pracovník zaškolen nebo přeškolen.

(3) Pracovníci jsou po dobu zaškolení nebo přeškolení zabezpečeni podle platných předpisů.³⁾ Při cestách do místa školení a zpět se jim poskytuje náhrada jízdních výdajů jako při pracovní cestě.⁴⁾

(4) Bližší podmínky pro zaškolení a přeškolení, zejména učební plány, délku doby zaškolení nebo přeškolení pro jednotlivá povolání a organizaci závěrečných kvalifikačních zkoušek upravují předpisy vydané příslušnými ústředními orgány v dohodě s příslušným odborovým orgánem.

§ 5

Výrobní hospodářské jednotky a jimi řízené organizace začlení do komplexních programů péče o pracovníky, popřípadě do plánů sociálního rozvoje konkrétní opatření k řešení pracovních a životních podmínek převáděných a uvolňovaných pracovníků a věnují jim individuální péči v zájmu urychlení jejich pracovní a společenské adaptace na novém pracovišti.

ČÁST TŘETÍ

Hmotné zabezpečení

§ 6

(1) Pracovníkům uvedeným v § 1 odst. 1, kteří byli převedeni na jinou práci nebo uvolněni do jiné organizace (§ 2 odst. 1), nebo jimž byl přiznán invalidní důchod, se poskytne za podmínek dále uvedených odstupné (§ 7 a 8), mzdové vyrovnání (§ 9), zvláštní příspěvek horníků (§ 10 a 11) a věrnostní přídavek horníků nebo jeho náhrada (§ 13). Pracovníkům uvolněným do jiné organizace v rámci téže výrobní hospodářské jednotky se rovněž přizná za podmínek dále uvedených zvýhodnění, pokud jde o stabilizační půjčky a příspěvky na bytovou výstavbu.

(2) Důchodové zabezpečení pracovníků uvedených v § 1 odst. 1 upravují předpisy o sociálním zabezpečení.⁵⁾

(3) Poskytování deputátního uhlí a dříví pracovníkům uvedeným v § 1 odst. 1, pokud pracují v uhelném průmyslu, upravuje předpis federálního ministerstva paliv a energetiky.

²⁾ Tím nejsou dotčeny povinnosti organizací podle § 85 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení.

³⁾ Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. 6. 1971 čj. II/3-190/71-7208/Šm o odměňování pracovníků po dobu zaškolení (reg. v částce 13/1971 Sb.), popřípadě vyhláška č. 8/1967 Sb., o poskytování pracovního volna a o hospodářském zabezpečení pracovníků při účasti na odborném školení organizovaném formou krátkodobého internálního soustředění.

⁴⁾ § 5 vyhlášky č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, ve znění vyhlášky č. 57/1979 Sb.

⁵⁾ Nárok na starobní důchod těmto pracovníkům vzniká od 55. roku věku, jestliže byli zaměstnáni celkem nejméně 25 let a z toho vykonávali alespoň 15 let v podzemí hlubinných dolů zaměstnání I. pracovní kategorie odůvodňující nárok na starobní důchod v 55 letech; jestliže se tyto pracovníci stanou před vznikem nároku na starobní důchod invalidními nebo částečně invalidními, mají nárok na invalidní, popřípadě částečný invalidní důchod jako pracovníci konající zaměstnání I. pracovní kategorie, pokud splňují ostatní podmínky pro přiznání takového důchodu (§ 167 zák. č. 121/1975 Sb. a usnesení vlády ČSSR, ze dne 9. září 1968 č. 320).

Odstupné**§ 7**

(1) Pracovníkům uvedeným v § 1 odst. 1 může organizace poskytnout odstupné. Jeho výše se stanoví zejména podle nového pracovního zařazení pracovníka s ohledem na jeho zdravotní stav a vzhledem k potřebám výrobní hospodářské jednotky.

(2) Odstupné až do výše dvojnásobku průměrného měsíčního výdělku lze poskytnout pracovníkům převedeným na jinou vhodnou práci v podzemí hlubinného dolu.

(3) Odstupné až do výše čtyřnásobku průměrného měsíčního výdělku lze poskytnout pracovníkům převedeným na jinou vhodnou práci na povrchu dolu.

(4) Odstupné až do výše šestinásobku průměrného měsíčního výdělku lze poskytnout pracovníkům uvolněným do jiné organizace téže výrobní hospodářské jednotky nebo mimo výrobní hospodářskou jednotku. Do stejné výše lze poskytnout odstupné i pracovníkům, kteří se stanou v době výkonu práce v podzemí hlubinného dolu plně invalidními.

(5) Odstupné až do výše šestinásobku průměrného měsíčního výdělku lze poskytnout též pracovníkům uranového průmyslu, kteří vykonávají alespoň po dobu 10 let práci v podzemí uranových dolů, při níž jsou vystaveni specifickému pracovnímu riziku, a uzavřou dohodu o prodloužení práce v podzemí uranových dolů nejméně na dobu jednoho roku; uzavřou-li tuto dohodu, přísluší jim za jedenáctý a každý další rok odpracovaný v podzemí uranových dolů další odstupné ve výši jednonásobku průměrného měsíčního výdělku. Celkové odstupné nesmí u těchto pracovníků přesáhnout desetinasobek průměrného měsíčního výdělku používaného v době uzavření dohody.

(6) Pracovníkům uvedeným v odstavcích 2 až 4, kteří v souvislosti s převedením nebo uvolněním do jiné organizace v rámci téže výrobní hospodářské jednotky dosáhli podstatné změny nebo podstatného rozšíření kvalifikace, lze poskytnout další odstupné až do výše čtyřnásobku průměrného měsíčního výdělku. Podmínkou je, že se pracovník v písemné dohodě s dosavadní organizací zaváže vykonávat práci odpovídající nově získané kvalifikaci a setrvat v organizaci po dobu nejméně 5 let nebo vrátit dosavadní organizaci za podmínek upravených v její kolektivní smlouvě toto odstupné ve výši odpovídající délce nesplnění převzatého závazku.

(7) Odstupné se poskytuje ve výši příslušného násobku průměrného měsíčního výdělku zjištěného podle § 275 zákoníku práce a prováděcích předpisů k němu po odečtení daně ze mzdy podle sazby pří-

slušné pro pracovníka ve mzdovém období, v němž dochází k převedení nebo uvolnění pracovníka.

(8) Za podstatnou změnu nebo podstatné rozšíření kvalifikace pracovníka se považuje nabytí nových vědomostí a dovedností školením v rozsahu nejméně 150 vyučovacích hodin; přitom u dělnických povolání musí jít o závěrečnou kvalifikační zkoušku, popřípadě o zaškolení nebo přeškolení na povolání nejméně III. kvalifikačního stupně. Jiné případy kvalifikačních změn může za podstatnou změnu nebo podstatné rozšíření kvalifikace uznat příslušný ústřední orgán v dohodě s příslušným odborovým orgánem.

§ 8

(1) Odstupné lze poskytnout bez zřetele, zda pracovníku je přiznán invalidní nebo částečný invalidní důchod anebo zvláštní příspěvek horníků.

(2) Odstupné se nezahrnuje do započitatelného výdělku pro výpočet peněžitých dávek nemocenského pojištění ani do hrubých výdělků započitatelných pro účely důchodového zabezpečení.⁶⁾

(3) Bližší podmínky pro poskytování odstupného a jeho výši stanoví kolektivní smlouva.

§ 9**Mzdové vyrovnání**

(1) Pracovníkům uvedeným v § 1 odst. 1, kteří byli převedeni na jinou práci nebo uvolněni do jiné organizace (§ 2 odst. 1), přísluší, pokud není dále stanoveno jinak, mzdové vyrovnání ve výši rozdílu mezi průměrným hrubým výdělkem před převedením nebo uvolněním (§ 275 zákoníku práce a prováděcí předpisy k němu) a hrubým výdělkem dosažným na nové práci nebo na novém pracovišti (dále jen „nové pracoviště“), a to od nástupu na novém pracovišti po dobu 3 měsíců. Dochází-li u pracovníka k podstatné změně jeho pracovní činnosti, vyžadující podstatnou změnu nebo podstatné rozšíření kvalifikace (§ 7 odst. 8), jichž nemohl bez své viny dosáhnout v uvedené době, přísluší mu mzdové vyrovnání ještě po další dobu nezbytnou k dosažení či rozšíření kvalifikace, nejdéle však celkem po dobu 6 měsíců, popřípadě při nutnosti přípravy na závěrečnou kvalifikační zkoušku nejdéle po dobu 12 měsíců od nástupu na novém pracovišti.

(2) Mzdové vyrovnání se poskytuje i za dny, za něž pracovník pobírá po přechodu na nové pracoviště náhradu mzdy nebo peněžitě dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu; mzdové vyrovnání za dobu poskytování peněžitých dávek nemocenského pojištění nahrazujících mzdu se stanoví ve výši rozdílu mezi těmito dávkami, které by pracovník pobíral na dřívějším pracovišti, a dávkami přiznanými na novém pracovišti. Neposkytuje

⁶⁾ Pro účely pracovněprávní se odstupné nezahrnuje do základu pro výpočet průměrného výdělku (§ 1 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 112/1975 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti o zjišťování průměrného výdělku.

se pracovníku, který po době stanovené na zapracování nedosahuje při práci vlastním zaviněním průměrného výkonu dosahovaného pracovníky vykonávajícími stejnou práci.

(3) Mzdové vyrovnání se neposkytuje pracovníku, kterému přísluší mzda podle § 115 odst. 5 zákoníku práce.

(4) Mzdové vyrovnání poskytuje pracovníkovi převedenému na jinou práci dosavadní organizace a uvolněnému pracovníkovi organizace, k níž přešel do pracovního poměru, a to z ostatních osobních nákladů a v termínech určených pro výplatu mzdy. Poskytnutou částku mzdového vyrovnání uhradí nové organizací uvolňující organizace z ostatních osobních nákladů, a to po skončení doby, za níž mzdové vyrovnání přísluší.

(5) Pracovníkům převedeným na jinou práci nebo uvolněným do jiné organizace téže výrobní hospodářské jednotky v důsledku prošlé expoziční doby přísluší nejdéle po dobu jednoho roku od nástupu na novém pracovišti doplatek do průměrného výdělku dosahovaného před převedením nebo uvolněním.

Zvláštní příspěvek horníků

§ 10

(1) Pracovníkům, kteří byli pro ohrožení nemocí z povolání nebo v důsledku prošlé expoziční doby převedeni na jinou práci nebo uvolněni do jiné organizace (§ 2 odst. 1), poskytne okresní (obvodní) národní výbor (dále jen „národní výbor“) zvláštní příspěvek horníků ke zmírnění hmotných a sociálních důsledků spojených se změnou pracovního zařazení (dále jen „zvláštní příspěvek“) ve výši 80% rozdílu mezi průměrným čistým výdělkem před převedením nebo uvolněním a průměrným čistým výdělkem, kterého pracovník dosahuje na novém pracovišti, nejvýše však 1250 Kčs měsíčně.

(2) Při stanovení výše zvláštního příspěvku se vychází z průměrného výdělku zjištěného podle § 275 zákoníku práce a prováděcích předpisů k němu, přepočteného na jeden měsíc po odečtení daně ze mzdy podle sazby příslušné pro pracovníka ve mzdovém období, v němž mu vznikl nárok na zvláštní příspěvek.

(3) Zvláštní příspěvek nelze poskytnout, jestliže by jeho výše činila méně než 200 Kčs měsíčně. Neposkytuje se za dobu, po kterou přísluší pracovníkovi mzda podle § 115 odst. 5 zákoníku práce nebo mzdové vyrovnání (§ 9).

(4) Zvláštní příspěvek se nekrátí po dobu dovolené na zotavenou, po dobu dočasné neschopnosti k práci pro nemoc nebo úraz a po dobu ostatních překážek v práci, s výjimkou překážek v práci, při nichž nepřisluší náhrada mzdy, trvajících nepřetržitě déle než dva týdny; při těchto překážkách

v práci se příspěvek krátí až za dobu přesahující dva týdny.

(5) Výše zvláštního příspěvku se upraví vždy po dvanácti měsících podle průměrného výdělku pracovníka na novém pracovišti dosaženého za toto období. Zvláštní příspěvek se však neupraví, pokud se výše průměrného výdělku na novém pracovišti změnil o méně než 10% průměrného výdělku před převedením nebo uvolněním.

(6) Zvláštní příspěvek se rovněž upraví na žádost pracovníka, jestliže po jeho stanovení nastaly podstatné změny ve mzdových poměrech pracovníků pracujících v podzemí hlubinných dolů, a to podle průměrného výdělku dosahovaného po těchto změnách na práci, kterou pracovník vykonával před převedením nebo uvolněním. Za podstatnou změnu se považuje zavedení nové mzdové soustavy, změna mzdových tarifů a jiná obdobná mzdověpolitická opatření, o nichž to stanoví příslušný ústřední orgán v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, federálním ministerstvem financí, ministerstvy práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a s Ústřední radou odborů.

(7) Podmínkou přiznání zvláštního příspěvku uvolněnému pracovníku, který nenastoupil nové zaměstnání v rámci téže výrobní hospodářské jednotky, je, že se přihlásí o nové zaměstnání u národního výboru, v jehož obvodu má trvalé bydliště. Národní výbor může žádost o poskytnutí zvláštního příspěvku zamítnout, popřípadě zvláštní příspěvek odejmout, jestliže pracovník bez vážných důvodů odmítne přijmout a vykonávat vhodné zaměstnání,⁷⁾ které mu národní výbor nabídne.

(8) Jestliže pracovník na novém pracovišti vlastním zaviněním dosahuje podstatně nižšího výdělku než pracovníci téže kvalifikace ve stejném povolání, vychází se při stanovení zvláštního příspěvku z průměrného čistého výdělku těchto pracovníků.

(9) Je-li pracovníku přiznán invalidní, částečný invalidní, starobní nebo osobní důchod, zvláštní příspěvek se nepřiznává, popřípadě nárok na zvláštní příspěvek zaniká.

(10) Zvláštní příspěvek se pro účely náhrady škody způsobené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání zahrnuje jak do průměrného výdělku před vznikem škody, tak i do výdělku po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání. Jestliže předpisy stanoví pro pracovníka výhodnější výpočet náhrady za ztrátu na výděleku,⁸⁾ nezahrnuje se zvláštní příspěvek do průměrného výdělku před vznikem škody.

§ 11

(1) Zvláštní příspěvek se poskytuje na žádost pracovníka nebo na návrh organizace, která pra-

⁷⁾ § 37 odst. 4 zákoníku práce.

⁸⁾ Např. § 52 nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce.

covníka převedla na jinou práci nebo uvolnila, anebo na návrh organizace, pro kterou byl pracovník uvolněn.

(2) O přiznání, úpravě výše, popřípadě odnětí zvláštního příspěvku rozhoduje národní výbor příslušný podle místa trvalého bydliště převáděného nebo uvolňovaného pracovníka podle předpisů o správním řízení.⁹⁾

(3) V žádosti nebo návrhu podle odstavce 1 se uvede původní a nové pracoviště (název a sídlo organizace) a důvody převedení nebo uvolnění (podle lékařského posudku nebo rozhodnutí orgánu státní zdravotní správy nebo sociálního zabezpečení, popřípadě na základě prošlé expoziční doby), připojí se potvrzení o průměrném výdělku dosaženém na původním i na novém pracovišti a vyjádření odborového orgánu uvolňující organizace.

(4) Zvláštní příspěvek přísluší od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po splnění podmínek vzniku nároku, nejdéle však za dobu jednoho roku před podáním žádosti nebo návrhu.

(5) V rozhodnutí národního výboru se kromě jeho obecných nálezitostí¹⁰⁾ uvede doložka, že se zvláštní příspěvek ve stanovené výši poskytuje do té doby, dokud se nezmění skutečnosti rozhodné pro jeho přiznání.

(6) Pracovník je povinen oznámit národnímu výboru bez zbytečného průtahy všechny skutečnosti, které mají vliv na trvání nároku na zvláštní příspěvek a jeho výši.

(7) Zvláštní příspěvek vyplácí měsíčně pozadu národní výbor, který rozhodl o jeho přiznání, nejpozději do 23. dne následujícího měsíce.

(8) Podrobnosti o rozhodování a evidenci o zvláštním příspěvku upravují instrukce ministerstev práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

§ 12

Stabilizační půjčky a příspěvky na bytovou výstavbu

Od pracovníků uvolňovaných do jiné organizace v rámci těžce výrobní hospodářské jednotky [§ 2 odst. 1 písm. c)] nebude uvolňující organizace požadovat vrácení půjček a příspěvků poskytnutých na bytovou výstavbu, jestliže se pracovník zaváže nesplněnou dobu stabilizačního závazku splnit v nové organizaci a tento závazek splní. To platí v případech, kdy půjčka na družstevní bytovou výstavbu či příspěvek na individuální bytovou výstavbu byly pracovníku poskytnuty podle vyhlášky č. 160/1976 Sb., o finanční a úvěrové pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě, nebo kdy půjčka či příspěvek byly poskytnuty podle dříve platných

předpisů (vyhláška č. 191/1964 Sb., vyhláška č. 137/1968 Sb. ve znění vyhlášky č. 14/1969 Sb., popřípadě vyhlášky č. 26/1969 Sb.).

§ 13

Věrnostní přídavek horníků a jeho náhrada

(1) Pracovníkům uvedeným v § 1 odst. 1, kteří byli převedeni na jinou práci nebo uvolněni do jiné organizace těžce výrobní hospodářské jednotky [§ 2 odst. 1 písm. a) až c)], se poskytuje věrnostní přídavek horníků¹¹⁾ ve výši, ve které by jim příslušel při výkonu práce před převedením nebo uvolněním.

(2) Pracovníkům uvolněným do jiné organizace mimo výrobní hospodářskou jednotku [§ 2 odst. 1 písm. d)] může organizace poskytnout náhradu věrnostního přídatku horníků podle počtu odpracovaných let v hornictví až do výše šestinásobku částky vyplacené za poslední hornický rok. Tuto náhradu lze poskytnout i pracovníkům, kteří před uvolněním do jiné organizace mimo výrobní hospodářskou jednotku byli převedeni nebo uvolněni podle odstavce 1.

(3) Podrobnosti pro poskytování náhrady věrnostního přídatku horníků upraví kolektivní smlouva, která též stanoví bližší podmínky pro poskytování věrnostního přídatku horníků pracovníkům uvolněným do jiné organizace mimo výrobní hospodářskou jednotku, pokud výjimečně po přerušení zaměstnání s nárokem na věrnostní přídavek horníků znovu nastoupí do hornické organizace.

Č Á S T Č T V R T Á

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 14

Splňuje-li pracovník uvedený v § 1 odst. 1 současně podmínky pro hmotné zabezpečení podle jiných předpisů,¹²⁾ poskytne se mu hmotné zabezpečení podle předpisu, který je pro něho výhodnější.

§ 15

(1) Hmotné zabezpečení podle této vyhlášky přísluší pracovníkům, u nichž k převedení nebo uvolnění dojde po počátku účinnosti této vyhlášky.

(2) Nároky, které vznikly pracovníkům před dnem účinnosti této vyhlášky, se posuzují podle dosavadních předpisů.

(3) Pracovníkům, kterým byl poskytován zvláštní příspěvek podle dosavadních předpisů ke dni 31. prosince 1979, se však upraví zvláštní příspěvek podle této vyhlášky s účinností od 1. ledna 1980 podle průměrného výdělku zjištěného ke dni 31. prosince 1979. Stejně se postupuje u pracovníků, jimž je zvláštní příspěvek přiznán od 1. ledna 1980.

⁹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

¹⁰⁾ § 47 zákona č. 71/1967 Sb.

¹¹⁾ Zákon č. 177/1968 Sb., o věrnostním přídatku horníků.

¹²⁾ Např. vyhláška č. 74/1970 Sb., kterou se upravuje uvolňování, umísťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření, ve znění vyhlášky č. 4/1979 Sb.

§ 16

Odstraňování tvrdostí

Jestliže by při provádění této vyhlášky vznikly tvrdosti, může federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s Ústřední radou odborů povolit v jednotlivých odůvodněných případech výjimku z ustanovení vyhlášky, pokud nejde o rozsah hmotného zabezpečení. Návrh předkládá po projednání s příslušným odborovým orgánem příslušný federální ústřední orgán, a jde-li o návrh ústředního orgánu republiky, i v dohodě s přísluš-

ným ministerstvem práce a sociálních věcí republiky.

§ 17

Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. července 1970 čj. F V/1-662/70-1142 o opatřeních k prohloubení hmotného a sociálního zabezpečení uvolňovaných a převáděných pracovníků v hornictví se zrušuje.

§ 18

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Ministr:

Stancel v. r.

Příloha k vyhlášce č. 129/1979 Sb.

SEZNAM ONEMOCNĚNÍ

vznikajících nebo podstatně se zhoršujících vlivem pracovního prostředí
na pracovištích hlubinného hornictví

1. Chronická obstruktivní plicní choroba

Rámcový návod pro hodnocení: Za podstatné zhoršení se považuje objektivně prokazatelné zhoršení spirometrických funkcí na 75 % náležité hodnoty a případně i pod tuto hranici. Při hodnocení se přihlíží též ke zhoršujícímu vlivu nadměrného kouření.

2. Přetlaková choroba (primární esenciální hypertenze)

Rámcový návod pro hodnocení: Objektivně prokazatelná změna stadia hypertenze, vznik komplikací.

3. Rozsáhlé žilní městky (varixy) dolních končetin

Rámcový návod pro hodnocení: Rozšíření varixů na celou dolní končetinu, vznik atrofických změn, chronický kožní vřed u varikózního komplexu.

4. Bolestivé páteřní syndromy (bolestivé vertebrogenní syndromy)

Rámcový návod pro hodnocení: Opakovaný výskyt po dobu nejméně jednoho roku se zkracováním intervalu mezi atakami, průkaz objektivních známek.

5. Reumatické zánětlivé choroby kloubů a svalů

(progresivní polyartritida, Spondylartritida ankylopoetica, koxartróza, deformace).

Rámcový návod pro hodnocení: Přejít do vyššího stadia postižení, průkaz aktivity onemocnění, ve vlhkém a studeném pracovním prostředí.

6. Deformační artrózy a poúrazové změny na velkých kloubech

Rámcový návod pro hodnocení: Výrazné anatomické (rentgenové) a funkční zhoršování, soustavné léčení po dobu nejméně jednoho roku, ve vlhkém a studeném pracovním prostředí.

7. Plísňová onemocnění, psoriáza a chronické ekzémy kůže

Rámcový návod pro hodnocení: Šíření chorobného procesu na další oblasti kůže, opakovaný výskyt i při soustavném léčení po dobu nejméně jednoho roku, který znemožňuje nebo výrazně omezuje zdravotní způsobilost k práci na pracovištích hlubinného hornictví.

8. Zhoršení funkce zraku nebo sluchu

Rámcový návod pro hodnocení: Stavby po úrazech a onemocněních se zhoršující se tendencí, pokles zrakových funkcí nebo oblastí sluchu pod hodnoty stanovené bezpečnostními předpisy.

9. Vředová choroba žaludku a dvanáctníku

Rámcový návod pro hodnocení: Zvýšený počet recidiv, zřetelné zkrácení klidových intervalů v posledních dvou letech, zhoršující se stav výživy (pokles tělesné váhy), nutnost trvalého dietního stravování.

10. Trvalé poruchy krevetvorby u horníků uranového průmyslu

Rámcový návod pro hodnocení: Anemie trvající déle

než jeden rok s poklesem červených krvinek pod 3,5 miliónů v mm^3 obtížně léčitelné; pokles bílých krvinek pod 3500 a jejich trvalý vzestup nad 10 000 v mm^3 .

11. Zánět zevního zvukovodu

Rámcový návod pro hodnocení: Opakovaný zánět zevního zvukovodu se zřejmou příčinnou souvislostí se zvýšenou prašností na pracovišti.

P o z n á m k y :

- Lékařská poradní komise (LPK)¹³⁾ při vydávání posudku se řídí rámcovými návody uvedenými u jednotlivých položek.
- Posuzování nemoci z povolání a ohrožení nemocí z povolání se řídí zvláštními předpisy.¹⁴⁾

¹³⁾ Ustanovení § 26 odst. 3 směrnic č. 49/1967 Věst. ministerstva zdravotnictví ve znění směrnic č. 17/1970 Věst. ministerstva zdravotnictví ČSR o posuzování zdravotní způsobilosti k práci a směrnic č. 17/1970 Věst. Ministerstva zdravotnictví SSR o posuzování zdravotní způsobilosti k práci, doplněk závazné opatření č. 8/1972 Věst. MZ SSR.

¹⁴⁾ Instr. č. 25/1973 Věst. ministerstva zdravotnictví ČSR a Instr. č. 4/1974 Věst. Ministerstva zdravotnictví SSR, Hlášení a evidence nemocí z povolání, profesionálních otrav a jiných poškození na zdraví z práce.

130

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 26. července 1979

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o kulturní a vědecké spolupráci

Dne 10. dubna 1978 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o kulturní a vědecké spolupráci.

Dohoda vstoupila na základě svého článku 22 v platnost dnem 3. dubna 1979.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o kulturní a vědecké spolupráci

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Bulharské lidové republiky,

vycházejíce z bratrské spolupráce mezi Komunistickou stranou Československa a Bulharskou komunistickou stranou a těsného svazku mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou spočívajících na zásadách marxismu-leninismu a socialistického internacionalismu,

jednajíce v souladu s cíli a zásadami Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou ze dne 26. dubna 1968,

přesvědčeny, že kulturní a vědecká spolupráce hraje důležitou úlohu při sbližování bratrských národů obou zemí a vede k vzájemnému obohacování jejich socialistické národní kultury,

opírající se o výsledky dlouholeté kulturní a vědecké spolupráce a o kladné zkušenosti získané při plnění Dohody o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou ze dne 22. května 1965,

využívající kladné zkušenosti a dosažené úspěchy v kultuře a vědě Svazu sovětských socialistických republik a ostatních zemí socialistického společenství,

konstatující plodný charakter mnohostranné spolupráce zemí socialistického společenství v oblasti vědy, školství, kultury, informací a propagandy a vyjadřující odhodlání tuto spolupráci dále rozvíjet,

usilující cestou rozvoje dvoustranné a mnohostranné kulturní a vědecké spolupráce přispívat k věci odzbrojení a upevnění míru, k důslednému uskutečňování zásad a dohod obsažených v Závěrečném aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

vyjadřující připravenost věnovat i v budoucnu stálou pozornost všestrannému rozšiřování a zvyšování efektivnosti kulturní a vědecké spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou,

dohodly se na tomto:

Článek 1

Smluvní strany budou všestranně přispívat k dalšímu rozvoji vzájemné spolupráce a výměny zkušeností v oblasti vědy, školství, kultury a umění, hromadných sdělovacích prostředků, zdravotnictví, cestovního ruchu, tělesné výchovy a sportu.

Článek 2

Smluvní strany budou využívat možností kulturní a vědecké spolupráce k propagování marxisticko-leninského světového názoru, mírumilovné zahraniční politiky zemí socialistického společenství a k upevňování a zdokonalování spolupráce mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou v oblasti politické, hospodářské, vědeckotechnické a kulturní a v jiných oblastech s cílem dalšího sblížení národů obou zemí.

Článek 3

Smluvní strany budou napomáhat všestrannému rozvoji spolupráce, rozšiřování a prohlubování přímých styků mezi akademii věd, vědeckými ústavy, organizacemi a institucemi obou zemí.

Tato spolupráce, zaměřená na úspěšné řešení úkolů socialistické výstavby v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice, se bude uskutečňovat cestou:

1. rozsáhlé kooperace a specializace v různých oblastech vědy na dvoustranném a mnoho-

stranném základě, jakož i v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci,

2. společného rozpracování aktuálních otázek společenských věd, především otázek teorie a praxe socialistické výstavby v Československé socialistické republice a Bulharské lidové republice, zdokonalování ideologické práce a upevňování výchozích pozic socialismu v ideologickém zápase socialistického společenství s nepřátelskou ideologií,
3. zřizování společných vědeckých skupin a smíšených komisí za účelem co nejefektivnějšího provádění vědeckých výzkumů dohodnutých témat, která mají důležitý význam pro rozvoj národního hospodářství v obou zemích,
4. vzájemné výměny vědců a odborníků k provádění vědeckovýzkumné činnosti, k výměně zkušeností, účasti na vědeckých zasedáních, sjezdech, konferencích, sympoziích, konzultacích, k přednáškám a referátům,
5. přípravy a vydávání společných vědeckých publikací, vydávání publikací a vědeckých prací druhé země, výměny informací z oblasti vědeckovýzkumné činnosti.

Článek 4

Smluvní strany budou uskutečňovat široký program spolupráce v oblasti školství. Za tím účelem budou zejména napomáhat:

1. dalšímu rozvoji a prohlubování spolupráce mezi příslušnými orgány v oblasti školství, které řídí školy všech druhů a stupňů,
2. rozšiřování výměny vědecko-pedagogických informací o současných efektivních metodách výuky a výchovy a rovněž výměny vědecko-pedagogických pracovníků a odborníků k společnému rozpracování aktuálních problémů vzdělání, uskutečňování konzultací a koordinace úsilí při řešení otázek intenzifikace výuky a zavádění moderních učebních pomůcek,
3. rozšiřování a prohlubování výměny zkušeností z oblasti komunistické výchovy mládeže a rozvoje jejích tvůrčích možností,
4. výměně učitelů k působení na vysokých školách druhé strany, k přednáškám a konzultacím,
5. výměně vědeckých pracovníků kateder a mladých pracovníků, absolventů vysokých škol, za účelem zvyšování kvalifikace a specializace,
6. výměně studentů a aspirantů k úplnému nebo částečnému studiu,
7. výměně skupin studentů vysokých škol a skupin žáků všech typů středních a učňovských škol na výrobně studijní praxe, jazykové kurzy a semináře,
8. zařazování vhodných informací o druhé zemi do učebnic literatury, dějepisu a zeměpisu,
9. spolupráci mezi redakcemi pedagogických ča-

sopisů a publikací, výměně pedagogické a metodologické literatury, názorných učebních pomůcek a vzdělávacích filmů, vzájemnému informování a publikování vědeckých materiálů.

Článek 5

Smluvní strany budou napomáhat výuce a rozšiřování českého, slovenského a bulharského jazyka a literatury, vyučování těchto jazyků ve svých školských zařízeních a ústavech a dalšími formami, pravidelné výměně vyučujících a odborníků — jazykovědců a vědců z oblasti literatury, organizování seminářů těchto jazyků, provádění společných vědeckovýzkumných prací z oblasti jazyků, literatury, dějepisu a zeměpisu obou zemí a vydávání vědeckých prací z této oblasti.

Článek 6

Smluvní strany budou napomáhat další všestranné výměně a vzájemnému obohacování socialistické kultury v Československé socialistické republice a v Bulharské lidové republice a zvyšování politické a ideologické účinnosti vzájemné spolupráce. Za tím účelem budou napomáhat zejména:

1. širšímu vzájemnému seznamování s dosaženými úspěchy socialistické kultury a nejvýznamnějšími uměleckými díly obou zemí,
2. těsnější koordinaci a sjednocování úsilí při rozpracování otázek ideově umělecké a estetické výchovy pracujících, prohlubování výměny zkušeností o kulturní výstavbě a společnému rozpracování aktuálních otázek umění a kultury,
3. rozvoji a prohlubování přímých styků mezi příslušnými orgány v oblasti kultury, kulturními institucemi, tvůrčími svazy a umělci, uměleckými školami a dalšími organizacemi a institucemi z oblasti kultury,
4. předvádění, interpretaci a propagaci hudebních děl a publikací, divadelních her, promítání filmů, předvádění děl výtvarného umění a organizování uměleckých výstav,
5. uskutečňování účelných forem spolupráce, včetně organizování festivalů umění, dnů kultury, setkání a diskusí o aktuálních ideově uměleckých problémech,
6. zvaní a organizování pohostinských vystoupení profesionálních uměleckých kolektivů, souborů zájmové umělecké činnosti i jednotlivých umělců,
7. širokému zapojování hromadných sdělovacích prostředků obou zemí do popularizace úspěchů socialistického umění a uskutečňování kulturních akcí za účelem dosažení co největšího politického a propagačního účinku,
8. přímé spolupráci mezi komerčními agenturami a jinými organizacemi specializovanými na rozšiřování kulturních hodnot a statků v zahraničí,

9. koordinaci činnosti v oblasti kultury a vědecké výměny k popularizaci úspěchů socialistické kultury a umění v třetích zemích,

10. spolupráci při přípravě a zvyšování kvalifikace pracovníků v oblasti kultury a umění, sjednocování učebních plánů a programů vzdělávacích zařízení v oblasti kultury a umění a výměně vyučujících, odborníků, tvůrčích pracovníků a překladatelů krásné literatury,
11. prohlubování spolupráce v oblasti realizace socialistické kulturní politiky, řízení, plánování a vědeckotechnickému rozvoji v oblasti kultury, napomáhat rozvoji materiální základny kultury, jakož i výměně projektové dokumentace a norem k výstavbě kulturních objektů.

Článek 7

Smluvní strany budou všestranně podporovat činnost kulturních a informačních středisek na základě zvláštní dohody mezi smluvními stranami.

Článek 8

Smluvní strany budou rozvíjet všestrannou spolupráci v oblasti vydávání knih, polygrafie a knižního obchodu.

Za tím účelem budou zejména podporovat:

1. vydávání překladů nejvýznamnějších knih z oblasti politické, společenskovední, odborné, vědecké, vědeckopopulární a krásné literatury a literatury pro děti a mládež,
2. vydávání společných prací o aktuálních problémech současnosti,
3. vydávání prací věnovaných dějinám, kultuře a životu v druhé zemi,
4. rozšiřování a propagování literatury druhé země a pořádání reprezentačních a tematických výstav,
5. přímou spolupráci mezi nakladatelstvími obou zemí,
6. mnohostrannou spolupráci zemí socialistického společenství v oblasti nakladatelství a rozšiřování literatury.

Článek 9

Smluvní strany budou napomáhat dalšímu prohlubování efektivní spolupráce v oblasti rozhlasu, televize, filmu, mezi tiskovými agenturami, redakcemi novin a časopisů a svazy novinářů, která se bude uskutečňovat na základě přímých dohod.

Článek 10

Spolupráce v oblasti zdravotnictví se bude uskutečňovat podle zvláštní dohody mezi smluvními stranami.

Článek 11

Smluvní strany budou napomáhat všestrannému rozvoji spolupráce v oblasti tělesné výchovy

a sportu na základě přímých dohod mezi příslušnými organizacemi.

Článek 12

Spolupráce v oblasti cestovního ruchu se bude uskutečňovat podle zvláštní dohody mezi smluvními stranami.

Článek 13

Smluvní strany budou napomáhat rozvoji spolupráce v oblasti kultury mezi odborovými svazy, organizacemi mládeže, žen a jinými společenskými organizacemi, mezi vědeckotechnickými společnostmi, jakož i mezi družebními kraji a městy obou zemí.

Článek 14

Smluvní strany budou napomáhat rozšiřování a prohlubování spolupráce mezi archivními institucemi svých zemí, výměně informací a kopií archivních materiálů mezi nimi pro vědecké účely, jakož i výměně specialistů z oblasti archivnictví.

Článek 15

Smluvní strany se budou vzájemně informovat o sjezdech, konferencích, festivalech, přehlídkách, kursech, výstavách, soutěžích a jiných akcích uskutečňovaných v každé z obou zemí, které zajímají obě strany a spadají do sféry činnosti této dohody, budou zvát a podporovat účast vědců, představitelů vědy, školství, kultury a umění, zdravotnictví a sportu druhé strany na těchto akcích.

Článek 16

Smluvní strany budou napomáhat dalšímu zdokonalování systému ochrany autorských práv a popularizaci kulturních hodnot druhé strany.

Článek 17

Smluvní strany budou napomáhat dalšímu zdokonalování mnohostranné kulturní a vědecké spolupráce mezi socialistickými zeměmi, výměně informací o rozvoji kulturních a vědeckých styků s třetími zeměmi, rozpracování a uskutečňování společných programů a dohodnutých akcí k propagování úspěchů socialismu v oblasti kultury a

vědy, koordinování činnosti v mezinárodních kulturních a vědeckých organizacích a účasti na mnohostranných akcích kulturního a vědeckého charakteru.

Článek 18

Za účelem plnění této dohody budou smluvní strany sjednávat pětileté plány kulturní a vědecké spolupráce.

Koordinaci a kontrolu provádění této dohody bude provádět federální ministerstvo zahraničních věcí Československé socialistické republiky a ministerstvo zahraničních věcí Bulharské lidové republiky.

Článek 19

Finanční otázky, jež vyplynou z provádění této dohody, budou upraveny v pětiletých plánech v souladu s vnitrostátními předpisy každé ze smluvních stran.

Článek 20

Vstupem této dohody v platnost pozbude platnosti Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou ze dne 22. května 1965, jakož i dohody z oblasti školství ze dne 16. května 1972 a ze dne 14. března 1973, podepsané na základě Dohody o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou ze dne 22. května 1965.

Článek 21

Tato dohoda se sjednává na období deseti let a bude se prodlužovat vždy o dalších pět let, dokud jedna ze smluvních stran neprojeví přání ukončit platnost dohody cestou písemného oznámení druhé straně šest měsíců před uplynutím příslušného období.

Článek 22

Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Dáno v Praze dne 10. dubna 1978 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

M. Lúčan v. r.

Za vládu
Bulharské lidové republiky:

L. Živkova v. r.

131

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. července 1979

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a Prozatímní vojenskou vládou Socialistické Etiopie o kulturní a vědecké spolupráci**

Dne 2. prosince 1978 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Prozatímní vojenskou vládou Socialistické Etiopie o kulturní a vědecké spolupráci. Do-

hoda vstoupila v platnost podle svého článku 14 dnem 25. června 1979.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a Prozatímní vojenskou vládou
Socialistické Etiopie o kulturní a vědecké spolupráci**

Vláda Československé socialistické republiky a Prozatímní vojenská vláda Socialistické Etiopie,

vedeny přáním rozvíjet a posilovat vzájemné porozumění a přátelství mezi národy a vládami obou zemí na základě vzájemného respektování národní svrchovanosti a územní celistvosti, nevměšování do vnitřních záležitostí, rovnosti a vzájemných výhod,

odhodlány rozvíjet a posilovat spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti kultury, vědy a školství,

plně přesvědčeny, že těchto cílů lze nejlépe dosáhnout vzájemným poznáním a kulturní spoluprací, výměnou znalostí a zkušeností, jakož i podporou rozšiřování vztahů v oblasti vědy, školství, zdravotnictví, uměleckých výměn, literatury a sportu mezi oběma národy,

se dohodly takto:

Hlava I

Školství a věda

Článek 1

Obě smluvní strany umožní rozvoj těsné spo-

lupráce v oblasti školství a v rámci možností budou poskytovat občanům druhé smluvní strany stipendia ke studiu na svých vzdělávacích zařízeních.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat výměnu vědců a odborníků, jakož i výchovných, kulturních a vědeckých materiálů. Za tím účelem budou usnadňovat navázání a rozvíjení styků mezi příslušnými institucemi a organizacemi obou zemí.

Článek 3

Smluvní strany budou napomáhat rozvoji vztahů v oblasti vědy. Za tím účelem budou podporovat výměnu vědeckých informací a dokumentace mezi svými vědeckými výzkumnými institucemi.

Článek 4

Smluvní strany zváží možnosti, jak zajistit vykonaným studiím, složeným zkouškám, uděleným diplomům a hodnostem na území smluvních stran, částečnou nebo úplnou platnost. Uznají-li to smluvní strany za nutné, sjednají za tím účelem zvláštní dohodu.

Hlava II

Kultura, umění a informace**Článek 5**

Obě smluvní strany budou spolupracovat za účelem všestranné podpory kulturních vztahů a těsné spolupráce mezi příslušnými kulturními institucemi a organizacemi obou zemí.

Za tím účelem budou smluvní strany podporovat:

- a) výměnu materiálů z oblasti kultury a umění, literárních děl, filmů, nahrávek, magnetofonových záznamů a jiných materiálů;
- b) pořádání uměleckých výstav, hudebních představení, filmových představení, konání filmových festivalů a jiných podobných akcí pořádaných druhou stranou;
- c) výměnu informací a spolupráci mezi národními muzei, archeologickými ústavy, knihovnami, vydavatelskými a jinými podobnými organizacemi obou zemí;
- d) překlady a rozšiřování knih, časopisů a novin druhé země.

Článek 6

Každá smluvní strana bude podporovat studium dějin, jazyka, literatury, kultury a umění druhé smluvní strany ve svých vzdělávacích zařízeních. Strany zabezpečí ve svém vzdělávacím systému objektivní a správné údaje, týkající se kultury, dějepisu, zeměpisu a jiných oblastí života druhé smluvní strany.

Článek 7

Smluvní strany budou podporovat spolupráci při výměně zpráv a informací v oblasti televize, rozhlasu a tisku. Za tím účelem budou podporovat výměny materiálů, televizních a rozhlasových programů, hudebních nahrávek, partitur, celovečerních a dokumentárních filmů mezi příslušnými organizacemi nebo institucemi smluvních stran.

Hlava III

Zdravotnictví, tělesná výchova a sport**Článek 8**

Smluvní strany budou podporovat výměny lékařských informací a odborníků z oblasti zdravotnictví a usnadňovat spolupráci mezi zdravotnickými vzdělávacími a výzkumnými institucemi.

Článek 9

Smluvní strany budou podporovat spolupráci a

napomáhat stykům mezi sportovními organizacemi obou zemí. Za tím účelem budou podporovat výměny sportovních družstev, trenérů a zkušeností v oblasti tělesné výchovy a sportu.

Článek 10

- a) Za účelem provádění ustanovení této dohody budou smluvní strany podporovat výměny delegací a odborníků z oblasti vědy, školství, kultury a umění.
- b) Strany budou podporovat a umožňovat spolupráci a výměny mezi svými společenskými organizacemi.

Hlava IV

Všeobecná ustanovení**Článek 11**

Smluvní strany budou za účelem provádění této dohody sjednávat na určitá období programy spolupráce. Tyto programy budou obsahovat dohodnuté akce, včetně finančních podmínek.

Článek 12

Ustanovení této dohody se nedotýkají právních předpisů platných v obou zemích.

Článek 13

Případné nejasnosti nebo neshody plynoucí z provádění nebo výkladu této dohody, stejně jako změny nebo doplňky k ní, budou řešeny jednáním mezi oběma smluvními stranami.

Článek 14

Tato dohoda podléhá schválení nebo ratifikaci podle ústavních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o takovémto schválení nebo ratifikaci.

Tato dohoda se sjednává na dobu pěti let a poté bude automaticky prodloužena na další období pěti let, pokud ji některá ze smluvních stran písemně nevypoví nejmeně šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

Dnem, kdy tato dohoda vstoupí v platnost, pozbude platnosti Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou republikou a Etiopským císařstvím ze dne 11. prosince 1959.

Dáno v Praze dne 2. prosince 1978 ve dvou vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za vládu Československé
socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Prozatímní vojenskou
vládu Socialistické Etiopie:

Dr. Feleke G. Chiorgis v. r.

132

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 12. října 1979

**o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Republiky Srí Lanka****o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku**

Dne 26. července 1978 byla v Kolombu podepsána Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Srí Lanka o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shro-

máždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila podle svého článku 23 dnem 19. června 1979 v platnost.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

**mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Republiky Srí Lanka****o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Republiky Srí Lanka,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,
se dohodly takto:

Článek 1

Daně, na které se smlouva vztahuje

(1) Daně, které jsou předmětem této smlouvy, jsou:

- a) Ve Srí Lance:
daň z příjmu a
daň z majetku
(dále nazývané „daň Srí Lanky“).
- b) V Československu:
odvod ze zisku a daň ze zisku;
daň ze mzdy;

daň z příjmů z literární a umělecké činnosti;
daň zemědělská;
daň z příjmů obyvatelstva;
daň domovní;
odvod z jmění a
daň z objemu mezd
(dále nazývané „československá daň“).

(2) Tato smlouva se bude také vztahovat na všechny jiné daně podstatně podobné povahy, které budou ukládány ve Srí Lance nebo v Československu po podpisu této smlouvy.

Článek 2

Všeobecné definice

(1) V této smlouvě, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) Výraz „Srí Lanka“ označuje Republiku Srí Lan-

ka a výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku.

- b) Výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují Srí Lanku nebo Československo, jak to vyžaduje souvislost.
- c) Výraz „daň“ označuje daň Srí Lanky nebo československou daň, jak to vyžaduje souvislost.
- d) Výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a jiná právně samostatná i nesamostatná sdružení osob.
- e) Výraz „společnost“ označuje právnické osoby a zahrnuje jakoukoliv podstatu, která je posuzována jako právnická osoba pro daňové účely.
- f) Výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, popřípadě podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě.
- g) Výraz „příslušné úřady“ označuje v případě Srí Lanky generálního komisaře státních příjmů a v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce.
- h) Výraz „příslušník“ označuje:
 - aa) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - bb) každou jinou osobu, jejíž status je založen na právu platném v některém smluvním státě.

(2) Každý výraz, který není v této smlouvě jinak definován, má pro aplikaci ustanovení této smlouvy v jednom ze smluvních států význam, který je mu určen právními předpisy tohoto smluvního státu, které upravují daně, které jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 3

Daňový domicil

(1) Výrazy „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě“ a „osoba mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě“ označují osobu mající bydliště či sídlo ve Srí Lance nebo osobu mající bydliště či sídlo v Československu, jak to vyžaduje souvislost.

(2) Výrazy „osoba mající bydliště či sídlo ve Srí Lance“ a „osoba mající bydliště či sídlo v Československu“ označují pro účely této smlouvy osobu, která má bydliště či sídlo ve Srí Lance pro účely daně Srí Lanky a nemá bydliště či sídlo v Československu pro účely československé daně, popřípadě osobu, která má bydliště či sídlo v Československu pro účely československé daně a nemá bydliště či sídlo ve Srí Lance pro účely daně Srí Lanky.

Bude se předpokládat, že společnost má sídlo ve Srí Lance, jestliže buď byla zřízena podle práva Srí Lanky, nebo její činnost je řízena nebo ovlá-

dána ze Srí Lanky a v obou případech nemá vedení nebo hlavní správu v Československu; bude se předpokládat, že společnost má sídlo v Československu, jestliže má vedení nebo hlavní správu v Československu a není řízena ani ovládána ze Srí Lanky, ani nebyla zřízena podle práva Srí Lanky.

Článek 4

Stálá provozovna

(1) Výraz „stálá provozovna“ ve vztahu k podniku označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

(2) Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje v každém případě:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) skladiště;
- g) důl, naftové zřídlo, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní bohatství;
- h) zemědělské hospodářství, farmu nebo plantáž;
- i) zařízení nebo stavbu využívané pro průzkum přírodního bohatství;
- j) staveniště nebo montáž, které trvají déle než 183 dnů.

(3) Výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění nebo k udržování zásoby zboží, ať ve skladišti nebo jinak, pouze pro usnadnění dodávek zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění;
- c) trvalé zařízení sloužící podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- d) trvalé zařízení sloužící podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy a výstav zboží, poskytování informací, provádění vědeckých rešerší nebo podobných činností pro podnik, které mají přípravný nebo pomocný charakter;
- e) činnost prováděnou podnikem jednoho smluvního státu ve spojení s dodáním strojů nebo zařízení z tohoto státu do druhého smluvního státu.

(4) Osoba jednající v jednom smluvním státě pro podnik druhého smluvního státu se považuje za stálou provozovnu tohoto podniku v prvně jmenovaném smluvním státě, jestliže je vybavena plnou mocí, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku a kterou v tomto prvně jmenovaném smluvním státě obvykle využívá, pokud činnost této osoby není omezena na nákupy zboží pro tento podnik.

(5) Nepředpokládá se, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě jenom proto, že v tomto druhém smluvním státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud takové osoby jednají v řádném rámci své činnosti.

(6) Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě, nebo která vykonává činnost v tomto druhém smluvním státě (ať prostřednictvím stále provozovny, nebo jinak) neučiní sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 5

Zisky podniků

(1) Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto smluvním státě, pokud podnik nevykonává činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém smluvním státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

(2) Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by mohla podle očekávání docílit, kdyby jako samostatný podnik vykonávala totožné nebo podobné činnosti za stejných nebo podobných podmínek a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

Nic se v tomto odstavci nedotýká výpočtu zisků docílených československým podnikem z produkce čaje nebo jiného zemědělského výrobku ve Srí Lance, který se provádí podle ustanovení právních předpisů Srí Lanky, platných ke dni podpisu této smlouvy.

(3) Při stanovení zisků stále provozovny se považí odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh, ať vznikly ve smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna, nebo jinde.

(4) Pokud je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přiřčeny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, které mají být zdaněny, takovým rozdělením, jaké je obvyklé; přijatá metoda rozdělení musí však být taková, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stále provozovně se nepřičítou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

(6) Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok podle téže metody, pokud nebudou závažné a dostatečné důvody pro jiný postup.

(7) Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 6

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v jednom i druhém případě byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou být zisky, které by byly docíleny jedním z podniků, nebýt těchto podmínek, které však z důvodu těchto podmínek docíleny nebyly, zahrnuty do zisků tohoto podniku a následkem toho zdaněny.

Článek 7

Námořní doprava

Zisky z provozování lodí v mezinárodní dopravě podléhají zdanění ve smluvním státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku, i ve smluvním státě, ve kterém se provoz lodí uskutečňuje; avšak daň, která se má platit v druhém smluvním státě, se sníží o 50 %.

Článek 8

Dividendy

(1) Sazba československé daně z dividend vyplácených společnostmi mající sídlo v Československu společnostmi mající sídlo ve Srí Lance nepřekročí 15 %.

(2) Dividendy vyplácené společnostmi, která má sídlo ve Srí Lance, společnosti, která má sídlo v Československu, budou osvobozeny od všech daní Srí Lanky kromě daně Srí Lanky vybírané z příjmu společnosti, která vyplácí dividendy, a kromě dodatkové daně vybírané podle odstavce 4 článku 26 finančního zákona Srí Lanky, která se ukládá společností, jejichž akcie nejsou movitým majetkem umístěným ve Srí Lance pro účely právních předpisů Srí Lanky upravujících dědické poplatky; avšak sazba této naposledy zmíněné dodatkové daně nepřekročí, pokud jde o společnosti, jejichž sídlo je v Československu, 6 %.

Jestliže společnost, jejíž sídlo je v Československu, splatila po nabytí platnosti této smlouvy nově

akciový kapitál společnosti, jejíž sídlo je ve Sri Lance, nepřekročí sazba daně vybírané u zdroje z dividend vyplacených společností ve Sri Lance a vztahujících se na takto splacený akciový kapitál 15 %.

Článek 9

Licenční poplatky

(1) Licenční poplatky nebo jiné částky, které se platí jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva nebo kinematografických filmů a které pobírá ze zdrojů v jednom smluvním státě osoba mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, se osvobozují od daně v prvně zmíněném smluvním státě.

(2) Licenční poplatky nebo jiné částky, které se platí po nabytí platnosti této smlouvy jako náhrada za užití nebo za právo na užití patentů, návrhů nebo modelů, plánů, tajných postupů nebo vzorců, ochranných známek nebo jiných podobných práv a které pobírá ze zdrojů v jednom smluvním státě osoba mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

Takové licenční poplatky však mohou být zdaněny také v prvně zmíněném smluvním státě, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak daň, která se takto ukládá z licenčních poplatků placených poprvé po nabytí platnosti této smlouvy, nepřekročí 10 % částky licenčních poplatků.

Jako licenční poplatky se budou posuzovat nájemné a podobné platy přijaté jako náhrada za užití nebo právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení.

(3) Ustanovení tohoto článku se nepoužijí, jestliže osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě má stálou provozovnu v druhém smluvním státě a jestliže této stálé provozovně se přiřítají příjmy, o nichž se pojednává v tomto článku; v takovém případě se použijí ustanovení článku 5 této smlouvy.

Článek 10

Úroky

(1) Úroky přijaté bankovní institucí, která má sídlo v jednom smluvním státě, se osvobozují od daně v druhém smluvním státě.

(2) Úroky přijaté od některého smluvního státu vládou druhého smluvního státu buď přímo nebo prostřednictvím jakékoliv osoby jednající za tuto vládu, se osvobozují od daně v prvně zmíněném státě.

(3) Úroky přijaté právnickou osobou, osobní společností nebo jiným sdružením osob, které mají sídlo v některém smluvním státě, z půjček poskytnutých v penězích, ve zboží nebo ve službách nebo v jakékoliv jiné formě touto právnickou osobou, osobní společností nebo sdružením osob vládě druhého smluvního státu nebo státní korporaci nebo jakékoliv státní instituci nebo jakékoliv jiné insti-

tuci, na níž je druhý smluvní stát kapitálově zúčastněn, nebo úvěrnímu ústavu nebo podniku v tomto druhém smluvním státě se schválením vlády tohoto státu, se osvobozují od daně v tomto naposledy zmíněném státě.

(4) Ustanovení tohoto článku se nepoužijí, jestliže osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě má stálou provozovnu v druhém smluvním státě a této stálé provozovně se přiřítají příjmy, o nichž se pojednává v tomto článku; v takovém případě se použijí ustanovení článku 5 této smlouvy.

(5) Jakékoliv jiné úroky, přijaté osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, od osoby mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, podléhají zdanění v obou smluvních státech; avšak daň, která se má platit ve smluvním státě, ve kterém je zdroj úroků, nepřekročí, pokud jde o pohledávky, které poprvé vznikly po nabytí platnosti této smlouvy, 10 %.

Článek 11

Příjem z nemovitého majetku

Příjem z nemovitého majetku (včetně zisků z prodeje nebo směny takového majetku) podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém je tento majetek umístěn.

Článek 12

Veřejné funkce

(1) Platy včetně penzí, které jsou vypláceny jedním smluvním státem nebo z fondů zřízených tímto smluvním státem fyzické osobě za služby prokázané tomuto smluvnímu státu při výkonu funkcí ve státní správě, se osvobozují od daně v druhém smluvním státě, jestliže tato fyzická osoba nemá v tomto druhém smluvním státě bydliště nebo (v případě, že plat není penzí) má bydliště v tomto státě pouze za účelem výkonu těchto služeb.

(2) Ustanovení tohoto článku se nepoužijí na platy za služby prokázané v souvislosti s jakoukoliv průmyslovou nebo obchodní činností, která je prováděna některým smluvním státem za účelem dosažení zisku.

Článek 13

Osobní služby

(1) Zisky nebo odměny, dosahované z výkonu nezávislého povolání nebo ze zaměstnání fyzickou osobou mající bydliště v jednom smluvním státě, mohou být zdaněny v druhém smluvním státě pouze tehdy, jestliže takové služby jsou vykonávány v tomto druhém státě.

(2) Fyzická osoba, která má bydliště v jednom smluvním státě, bude osvobozena v druhém smluvním státě od daně ze zisku nebo z odměn, o nichž se pojednává v odstavci 1, jestliže

a) bude přítomna v druhém smluvním státě bě-

hem jednoho nebo více období nepřesahujících v úhrnu 183 dnů v daňovém roce,

- b) služby budou vykonávány pro osobu nebo v zastoupení osoby mající bydliště či sídlo v prvně zmíněném státě.

Článek 14

Umělci a sportovci

Příjem docílený divadelními, filmovými, rozhlasovými nebo televizními umělci, hudebníky a sportovci z jejich osobní činnosti může být, nehledě na ustanovení článku 13, zdaněn ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

Článek 15

Penze

Jakékoli penze (jiné než ty, na které se vztahuje článek 12) nebo životní důchody pobírané ze zdrojů v jednom smluvním státě fyzickou osobou mající bydliště v druhém smluvním státě, podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě.

Článek 16

Učitelé

Profesoři, učitelé nebo výzkumní pracovníci z jednoho smluvního státu, kteří pobírají odměnu za vyučování nebo výzkum na univerzitě, koleji, škole nebo na jiném vzdělávacím nebo výzkumném ústavu v druhém smluvním státě po dobu nepřesahující dva roky, se osvobozují v tomto druhém státě od daně z takové odměny.

Článek 17

Studenti

Platy, které studenti nebo učni, kteří mají nebo měli dříve bydliště v jednom smluvním státě a kteří se nyní zdržují v druhém smluvním státě pouze za účelem svého vzdělání nebo výcviku, pobírají na úhradu své výživy, vzdělání nebo výcviku, se nezdaní v tomto druhém státě, jestliže jim takové platy budou poukazovány ze zdrojů mimo tento druhý smluvní stát.

Článek 18

Zdanění majetku

(1) Nemovitý majetek může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je takový majetek umístěn.

(2) Movitý majetek, který je částí provozního majetku stále provozovny podniku, může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

(3) Lodi používané v mezinárodní dopravě a movitosti patřící k provozu takových lodí podléhají, nehledě na ustanovení odstavce 2, zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém je místo skutečného vedení podniku.

Článek 19

Zamezení dvojího zdanění

(1) Právními předpisy platnými v jednom i druhém smluvním státě se i nadále řídí zdanění příjmu a majetku v tom kterém smluvním státě, pokud tato smlouva nemá výslovné ustanovení odlišné.

(2) Ve Srí Lance se dvojí zdanění vyloučí tímto způsobem:

Československá daň, kterou budou platit přímo nebo srážkou osoby mající bydliště či sídlo ve Srí Lance z příjmu ze zdrojů umístěných v Československu, se povolí započítat na daň Srí Lanky, která se má platit z takového příjmu.

(3) V Československu se dvojí zdanění vyloučí tímto způsobem:

a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Československu pobírá příjem nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny ve Srí Lance, vyjme Československo s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) tohoto odstavce takový příjem nebo takový majetek ze zdanění, avšak při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku této osoby může použít sazbu daně, která by se použila, kdyby vyňatý příjem nebo majetek nebyl takto vyňat ze zdanění.

b) Československo může při ukládání daní osobám, které mají na jeho území bydliště či sídlo, zahrnout do základu daně ty části příjmu, které mohou být podle ustanovení článků 8, 9 a 10 této smlouvy také zdaněny ve Srí Lance. Československo však povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Srí Lance.

Jestliže podle ustanovení článků 8, 9 a 10 této smlouvy je částka sražené nebo vybrané daně Srí Lanky menší než částka daně, která se má platit podle daňových předpisů Srí Lanky, bude se částka, o kterou se povolí snížit daň, rovnat buď částce daně, která by se měla platit ve Srí Lance, kdyby nebylo této smlouvy, nebo částce činící 25 % příjmu podle toho, jak československé daňové úřady rozhodnou.

Částka, o kterou se daň sníží, nepřekročí však takovou část československé daně, vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá na příjem, který byl podle ustanovení článků 8, 9 a 10 této smlouvy zdaněn ve Srí Lance.

Článek 20

Výměna informací

Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace, které mají k dispozici na základě svých příslušných daňových zákonů při normálním chodu správy a které jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy, nebo za účelem zabránění daňovým podvodům nebo za účelem

provádění zákonných opatření proti legálnímu daňovému úniku, pokud jde o daně, které jsou předmětem této smlouvy. Všechny informace takto vyměněné budou považovány za tajné a nebudou vyzrazeny nikomu než osobám (a také soudům a úřadům), které jsou pověřeny vyměřováním, vybíráním, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci daní, které jsou předmětem této smlouvy. Neposkytnou se takové informace, které by odhalily jakékoli výrobní, obchodní, průmyslové nebo profesionální tajemství nebo výrobní postup.

Článek 21

Zákaz diskriminace

(1) Příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které by byly jiné, vyšší nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, jimž jsou nebo mohou být podrobeni příslušníci tohoto druhého smluvního státu.

(2) Podniky jednoho smluvního státu nebudou podrobeny v druhém smluvním státě žádnému zdanění zisků, které lze přičítat jejich stále provozovně umístěné v tomto druhém smluvním státě, které by bylo jiné, vyšší nebo tíživější než zdanění podobných zisků, kterému jsou nebo mohou být podrobeny podniky tohoto druhého státu.

(3) Výraz „zdanění“ v tomto článku označuje daně jakéhokoli druhu a názvu vybírané ve prospěch kteréhokoli orgánu státní správy.

(4) Nic v tomto článku nebude vykládáno tak, že zavazuje jeden nebo druhý smluvní stát poskytnout osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě osobní slevy, výhody a úlevy pro daňové účely, které poskytuje osobám majícím na jeho území bydliště.

Článek 22

Řešení případů vzájemnou dohodou

(1) Poplatník, který prokáže, že opatření daňových úřadů jednoho či druhého smluvního státu má nebo bude mít za následek dvojí zdanění, pokud jde o daně, které jsou předmětem této smlouvy,

může uplatnit své právo u příslušného úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo. Bude-li právo obhájeno, může se tento příslušný úřad dohodnout s příslušným úřadem druhého smluvního státu za účelem vyloučení zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.

(2) Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

(3) Příslušné úřady smluvních států mohou jednat přímo za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 23

Nabytí platnosti

Tato smlouva nabude platnosti dnem, kterého si smluvní strany navzájem písemně oznámí, že Smlouva byla schválena podle jejich příslušných ústavních předpisů, a její ustanovení se budou aplikovat na daně vybírané za všechny daňové roky, které započnou 1. ledna kalendářního roku, ve kterém tato smlouva nabude platnosti, nebo později.

Článek 24

Výpověď

Tato smlouva se sjednává na neurčitou dobu, avšak každá ze smluvních stran může nejdříve v roce 1981 Smlouvu vypovědět výpovědí zaslanou druhé smluvní straně do 30. června každého kalendářního roku. V takovém případě Smlouva pozbude účinnosti na všechny daňové roky, které započnou 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byla dána výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Kolombu dne 26. července 1978 ve dvou stejnopisech, každý v českém jazyce, v jazyce Sinhala a v anglickém jazyce, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. Dojde-li k odlišnému výkladu, bude rozhodující text anglický.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Jaromír Sedláček v. r.

Za vládu

Republiky Srí Lanka:

Dr. W. M. Tilakaratna v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo dopravy**

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic **výnos** ze dne 29. srpna 1979 čj. 20 631/79-03, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva dopravy ze dne 1. února 1973 čj. 27 238/72-03 **o poskytování stabilizačních odměn pracovníkům železniční, vodní a letecké dopravy** ve znění výnosu ze dne 31. srpna 1978 čj. 20 443/78-03.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1979 a bude uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 18/1979.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s ministerstvy práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů **směrnice** ze dne 10. srpna 1979 čj. 316-1238/79-7315 **o odměňování pracovníků, kteří v souvislosti s výkonem povolání řídí služební silniční motorová vozidla**.

Směrnice se vztahují na pracovníky organizací a členy výrobních družstev, kteří v souvislosti s výkonem povolání, zejména při častých pracovních cestách, za podmínek dohodnutých s organizací přechodně řídí, udržují, popřípadě opravují silniční motorová vozidla a motorové vozíky, které jsou ve vlastnictví, správě nebo užívání organizace. Směrnice se vztahují též na pracovníky, kteří konají časté pracovní cesty při výkonu práce na základě dohod o pracovní činnosti.

Směrnicemi se upravují podmínky, za kterých organizace mohou pracovníkům poskytovat za řízení, údržbu a opravu vozidel měsíční paušální odměny, a výše těchto odměn.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. října 1979. Zároveň se zrušují dosavadní směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. 7. 1976 čj. II/3-737/76-7305.

Směrnice byly zaslány všem federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a krajským národním výborům, u nichž lze do nich nahlédnout.

Federální ministerstvo všeobecného strojírenství

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 158/1973 Sb., v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos** č. 7/1979 **o mzdovém zvýhodnění dělnických povolání ve vybraných strojírenských organizacích na území hl. města SSR Bratislavy**.

Výnos upravuje poskytování mzdového zvýhodnění pracovníkům dělnických povolání, kteří pracují v metalurgických provozech (slévárny, kovárny, lisovny za tepla) nebo ve vybraných

povoláních strojního obrábění kovů (soustružník, frézař, bruslč, vrtař, dělník v obrobě a seřizovač). Kromě dalších náležitostí uvedených ve výnosu je základní podmínkou poskytnutí mzdového zvýhodnění pracovní poměr ke státní hospodářské organizaci Závody těžkého strojírenství, národní podnik, Bratislava, Meopta Bratislava, národní podnik, Tesla Bratislava, národní podnik, Tesla Elektroakustika, národní podnik, Bratislava nebo Bratislavské automobilové závody, národní podnik, Bratislava a pracoviště na území hl. města SSR Bratislavy.

Výnos bude uveřejněn ve Věstníku FMVS č. 5—6/1979. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu všeobecného strojírenství, generálních ředitelstvích VHJ Závody těžkého strojírenství, Závody všeobecného strojírenství, Československé automobilové závody a ve výše uvedených národních podnicích.

Federální ministerstvo zemědělství a výživy, ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky

v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky

vydalo

- a) pod čj. FM 041-831/79 ze dne 17. července 1979 **doplněk ke směrnici federálního ministerstva zemědělství a výživy čj. FM 041-1833/76 pro poskytování diferenciálních příplatků,**
- b) pod čj. FM 041-162/79 ze dne 17. července 1979 **doplněk ke směrnici federálního ministerstva zemědělství a výživy čj. FM 041-1811/76 pro poskytování specializačních prémie za zvýšení výroby a dodávek pozdních konzumních a průmyslových brambor a sadby brambor,**
- c) pod čj. FM 041-810/79 ze dne 17. července 1979 **doplněk ke směrnici federálního ministerstva zemědělství a výživy čj. FM 041-1680/77 poskytování specializačních prémie za zvýšení výroby a dodávek kmínu, fenyklu, anýzu a koriandru (včetně osiv) a majoránky,**
- d) pod čj. FM 041-169/79 ze dne 17. července 1979 **doplněk ke směrnici federálního ministerstva zemědělství a výživy čj. FM 041-1680/77 pro poskytování specializačních prémie za zvýšení výroby a dodávek suchého česneku a sadby česneku.**

Výnosy uvedené shora pod písm. a), c) a d) byly uveřejněny ve Věstníku ministerstva zemědělství a výživy ČSR v částce 10 roč. 1979 a ve Věstníku ministerstva zemědělství a výživy SSR v částce 20 roč. 1979.

Výnos uvedený shora pod písm. b) byl uveřejněn ve Věstníku ministerstva zemědělství a výživy ČSR v částce 10 roč. 1979 a ve Věstníku ministerstva zemědělství a výživy SSR v částce 21 roč. 1979.

Do Věstníků lze nahlédnout na federálním ministerstvu zemědělství a výživy a na ministerstvu zemědělství a výživy ČSR v Praze a na ministerstvu zemědělství a výživy SSR v Bratislavě a na všech krajských a okresních zemědělských správách.

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

vydalo:

- a) podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství
1. **výnos** ze dne 2. února 1979 čj. 14 397/1927/79, **kterým se doplňuje kvalifikační katalog dělnických povolání lesního hospodářství** ze dne 15. června 1973 čj. 21 458/2530/73. Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1979. Je uveřejněn v částce 12/1979 Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR pod poř. č. 8;
 2. **výnos** ze dne 5. července 1979 čj. 18 332/SO/79, **kterým se mění výnos MLVH ČSR** ze dne 26. března 1971 čj. 2916/SB/71, **o mzdovém zvýhodnění pracovníků Státních lesů a některých pracovníků vodohospodářských organizací pracujících ve vybraných územních oblastech pohraničí**, ve znění výnosu ze dne 6. července 1971 čj. 58 713/833/SV/71. Výnos nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1979. Je uveřejněn v částce 12/1979 Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR pod poř. č. 9;

b) podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos ze dne 18. června 1979 čj. 18 305/SO/79, kterým se doplňuje výnos MLVH ČSR ze dne 28. září 1978 čj. 59 060/SO/78 o vydání resortních seznamů zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. srpna 1979. Je uveřejněn v částce 12/1979 Věstníku ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR pod poř. č. 10.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo dne 5. října 1979 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **výnos o poskytování stabilizačních odměn pracovníkům vybraných povolání v organizacích státního obchodu.**

Výnos se vztahuje na pracovníky vyučené, nebo jim na roveň postavené, v obchodních učebních oborech prodavač, kuchař, cukrář a kuchař-číšník, kteří pracují ve stanovených funkcích ve vybraných provozních jednotkách v organizacích státního obchodu na území hlavního města Prahy a okresů Ústí nad Labem, Teplice, Most, Chomutov a Česká Lípa.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980 a lze do něho nahlédnout na ministerstvu obchodu ČSR a v dotčených organizacích.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo dne 25. září 1979 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1979 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva obchodu ČSR ze dne 31. března 1976 č. 5/1976 Věstníku MO ČSR, **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích státního obchodu** ve znění pozdějších předpisů.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. října 1979 a byl uveřejněn pod pořadovým číslem 14 v částce č. 9/1979 Věstníku MO ČSR.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky — hlavní hygienik Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb. o péči o zdraví lidu, v dohodě s ministerstvem lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními orgány **výnos ze dne 20. 8. 1979 čj. Z-1524/1979-B/3-04 o základních hygienických zásadách pro zřizování, vymezení a využívání ochranných pásem vodních zdrojů určených k hromadnému zásobování pitnou a užitkovou vodou a pro zřizování vodárenských nádrží.**

Součástí předmětnému výnosu jsou tři přílohy, které podrobněji upravují základní hygienické zásady pro zřizování, vymezení a využívání pásem hygienické ochrany vodních zdrojů podzemních vod, povrchových vod a pro zřizování vodárenských nádrží.

Zrušují se

- směrnice č. 14/1954 Hygienických předpisů (sv. 11) pro stanovení pásem hygienické ochrany kolem zdrojů určených k hromadnému zásobování pitnou a užitkovou vodou (evid. v částce 5/1955 Ú. v.);
- instrukce č. 87/1960 Sb. NV o hygienických a protiepidemických opatřeních při výstavbě a úpravě vodních nádrží pro hromadné zásobování pitnou vodou.

Výnos je uveřejněn pod č. 17/1979 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV a ONV a na ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky — hlavní hygienik Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány **výnos** ze dne 22. 8. 1979 čj. Z-5293/1978-B/3-04 **o hygienických požadavcích na výstavbu a provoz bazénů s recirkulací vody.**

Výnos stanoví podmínky pro výstavbu a provoz krytých i nekrytých bazénů s recirkulací vody včetně dětských bazénů, nevztahuje se na bazény, které jsou vedlejším zařízením jiných provozů (např. ochlazovací bazény pro saunu, malé bazény v očištných lázních a v léčebných ústavech).

Výnos je uveřejněn pod č. 18/1979 ve Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV a ONV a na ústavech národního zdraví.